''സ്വീകരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ കൊടുക്കുന്നതാണ് ശ്രേയസ്ക്കരം''

''സ്വീകരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ കൊടുക്കുന്നതാണ് ശ്രേയസ്ക്കരം''. അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ കാണുന്ന ഒരു കൊച്ചു വാക്യമാണിത്; വിലയേറിയ ചില പാഠങ്ങൾ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്ന ഈ തിരുവചനങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇന്നു നാം വായിച്ചു കേട്ട സുവിശേഷത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ അല്പനേരം ചിന്തിക്കാം.

1. ഗലീലി തടാകവും ചാവുകടലും

ഏതാ - l ഒരുകൊല്ലത്തോളം ഇസ്രായേലിൽ താമസിച്ച് ഞാൻ പഠിച്ചിട്ടു - l. പലപ്രാവശ്യം യേശുവും ശിഷ്യന്മാരും സഞ്ചരിച്ച ഗലീലി തടാകത്തിലൂടെ യാത്ര ചെയ്യുവാനും ചാവുകടലിൽ കുളിക്കുവാനും സാധിച്ചിട്ടു - l. ഗലീലി തടാകത്തെയും ചാവുകടലിനെയും തമ്മിൽ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന നദിയാണ് യോർദ്ദാൻ നദി. ഗലീലി തടാകത്തിന്റെയും ചാവുകടലിന്റെയും പരസ്പരവിരുദ്ധമായ ഒരു പ്രത്യേകതയിതാണ്. ഹെർമോൻ മലയിടുക്കുകളിൽ നിന്നും വരുന്ന ജലം ഗലീലി തടാകത്തിൽ വന്നു നിറയുന്നു. ആ ജലത്തിന് ഒഴുക്കു - l. സ്വീകരിക്കുന്ന ജലമെല്ലാം അവിടെ കെട്ടിനിൽക്കുന്നില്ല. ഇസ്രായോലിലെ ഭൂപ്രദേശങ്ങളെ നനച്ചുകൊ - l ആ ജലം നിരന്തരം ഒഴുകി ചാവുകടലിൽ ചെന്നവസാനിക്കുന്നു. സ്വീകരിക്കുന്നതെല്ലാം ഒന്നും ബാക്കിവയ്ക്കാതെ കൊടുക്കുന്നതാണ് ഗലീലിതടാകം. അതുകൊ - l ഗലീലിതടാകത്തിൽ ജീവനു - l. ധാരാളം മത്സ്യങ്ങൾ അതിൽ വളരുന്നു. അതിനുചുറ്റും കായ്കനികൾ നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന ധാരാളം വൃക്ഷങ്ങൾ വളരുന്നു.

ചാവുകടലാകട്ടെ സ്വീകരിക്കുന്ന ജലത്തിന്റെ ഒരുതുള്ളിപോലും പുറത്തു വിടുന്നില്ല. എല്ലാം അവിടെ കെട്ടിനില്ക്കുന്നു. ഒഴുക്കില്ലാത്തതുകാരണം ലവണങ്ങൾ വർദ്ധിച്ച് വെള്ളം കട്ടിപിടിക്കുകയും ജീവന്റെ അംശങ്ങൾ അപ്രത്യക്ഷമാവുകയും ചെയ്യുന്നു. ചാവുകടലിൽ മത്സ്യങ്ങളില്ല. അതിന്റെ തീരങ്ങളിൽ വൃക്ഷങ്ങളും വളരുന്നില്ല. ജീവന്റെ അംശംപോലുമില്ലാത്തതുകൊ - mണ് അതിനെ ചാവുകടൽ എന്നുവിളിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെ ഗലീലി തടാകം കിട്ടുന്നതെല്ലാം കൊടുക്കുന്നതുകാരണം അവിടെ ജീവൻ നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്നു. ചാവുകടൽ എല്ലാം സ്വീകരിക്കുമെങ്കിലും ഒന്നും കൊടുക്കുന്നില്ല; അവിടെ ഉള്ള ജീവൻ പോലും നശിച്ചുപോകുന്നു. ''ജീവനു - mകാനും അത് സമൃദ്ധമായി ഉ - mകാനും'' (യോഹ.10,10). നാം ഓരോരുത്തരും ചെയ്യേ - Xുമിതുതന്നെയാണ്. ''സ്വീകരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ കൊടുക്കുന്നതാണ് ശ്രേയസ്ക്കരം'' എന്ന തിരുവചനങ്ങളുടെ അന്തരാർത്ഥം നാം മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കണം.

2. കൊടുക്കുമ്പോഴു - mകുന്ന സന്തോഷത്തിന്റെ മാതൃക

എത്രതന്നെ സ്വീകരിച്ചുകൂട്ടിയാലും കൊടുക്കുന്നതുപോലുള്ള സന്തോഷം ഒരിക്കലും ആർക്കും ലഭിക്കുകയില്ല. ഞാൻ വ്ളാത്താങ്കര ഇടവകയിലെ സഹവികാരിയായിരുന്നപ്പോൾ മിക്കവാറും എല്ലാ ദിവസവും ഭവന സന്ദർശനത്തിനായി പോകുമായിരുന്നു. വയോവൃദ്ധനായ ഒരു പാവപ്പെട്ട മനുഷ്യനെ ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടു - l. എപ്പോഴും വീടിന്റെ മുറ്റത്തിരുന്ന് എന്തെങ്കിലും ജോലി ചെയ്തുകൊ - lരിക്കും. വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ടിട്ടാണ് അവർ ഉപജീവനം കഴിച്ചിരുന്നത്. ര - l പെൺമക്കളു - l. കഷ്ടപ്പെട്ട് അവരെ വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചു കൊടുത്തു. എന്നാൽ കുറേ വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം ര - pപേരുടെയും ഭർത്താകന്മാർ സ്ത്രീധനത്തിന്റെ പേരിൽ അവരെ ഉപേക്ഷിച്ചുപോയി. വയസ്സുകാലത്ത് കുഞ്ഞുമക്കളെപോറ്റാനുള്ള

ചുമതലയും ഈ വൃദ്ധന്റെ തലയിൽത്തന്നെ വന്നുവീണു. എന്നാൽ വളരെയേറെ ദൈവഭക്തിയു - ﬀയിരുന്ന ഈ വൃദ്ധൻ ഒരിക്കലും പരാതി പറയുന്നതായിട്ടോ ആരെയെങ്കിലും പഴിക്കുന്നതായോ ഞാൻ കേട്ടിട്ടില്ല. അയാളുടെ വീട്ടിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ എല്ലാവരും ഓടിവരും. എന്തുമാത്രം സന്തോഷം! പാവപ്പെട്ട ഈഭവനത്തിലെ സന്തോഷത്തിന്റെ രഹസ്യമെന്താണെന്ന് ആദ്യമൊന്നും എനിക്കൊരു പിടിയും കിട്ടിയില്ല.

ഒരു നവംബർ മാസത്തിൽ ദിവ്യബലികുശേഷം ഈ വൃദ്ധൻ എന്നെക്കാണാൻ വന്നു. കൈയിലു - ﬀയിരുന്ന മൂന്നുരൂപ എന്റെ നേരെനീട്ടിക്കൊ - ï ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തിലെ ആത്മാക്കൾക്കുവേ - ï ഒരു കുർബ്ബാനചെയ്യാൻ എന്നോടാവശ്യപ്പെട്ടു. അന്ന് കുർബ്ബാനപ്പണം മൂന്നുരൂപയായിരുന്നു ആ പണം മേടിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചുകൊ - ï ഞാൻ പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾ ഇതുകൊ - þപോയി നിങ്ങളുടെ മക്കൾക്ക് എന്തെങ്കിലും മേടിച്ചുകൊടുക്കുക. കുർബ്ബാന ഞാൻ ചൊല്ലിക്കൊള്ളാം. അപ്പോൾ ആ വൃദ്ധൻ കണ്ണീരോടെ എന്നോട് ചോദിച്ചു, ''അച്ചാ, ഞങ്ങൾ പാവങ്ങളായതുകൊ - ﬀണോ ഈ പണം സ്വീകരിക്കാൻ അച്ചൻ മടിക്കുന്നത്? എന്റെ മക്കളുടെയും ആഗ്രഹപ്രകാരമാണ് ഞാൻ കുർബ്ബാനയ്ക്കായി ഈ പണം തരുന്നത്. ഇതുകൊ - ï ആഹാരം മേടിച്ചു കഴിച്ചാൽത്തന്നെ അല്പനേരം കഴിഞ്ഞാൽ ഞങ്ങൾക്കു വിശക്കും. എന്നാൽ അച്ചൻ ഈ പണം മേടിച്ച് ഒരു കുർബ്ബാനചൊല്ലിയാൽ അച്ചനുവേ - ïയും സഭയ്ക്കുവേ - ïയും ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തെ ആത്മാക്കൾക്കുവേ - ïയും എന്തോ ചെയ്യാൻ ഞങ്ങൾക്കും സാധിച്ചുവെന്ന സന്തോഷവും സംതൃപ്തിയും ഏറെ നാളുകൾ ഞങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ നിറഞ്ഞുനിൽക്കും''. ര - þ കൈയും നീട്ടി ഞാൻ ആ മൂന്നുരൂപ മേടിച്ചു. അപ്പോഴാണ് അയാളുടെ ഭവനത്തിൽചെല്ലുമ്പോൾ അനുഭവപ്പെടുന്ന സന്തോഷത്തിന്റെ രഹസ്യം എനിക്കു മനസ്സിലായത്. ഇല്ലായ്മയിൽ നിന്നുപോലും കൊടുക്കുകയും അതിന്റെ സന്തോഷം അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു കുടുംബം.

3. സ്വീകരിക്കുന്നത് മാനുഷികവും കൊടുക്കുന്നത് ദൈവീകവുമാണ്

സ്വീകരിക്കുന്നത് വെറും മാനുഷികവും കൊടുക്കുന്നത് ദൈവീകവുമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയായിട്ടാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. അത്യാവശ്യ സന്ദർഭങ്ങളിൽ സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. എന്നാൽ സ്വീകരിക്കുന്നവരിൽ പലപ്പോഴും നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നത് സ്വാർത്ഥതയാണ്. അതേ സമയം സ്നേഹമാണ് ഉള്ളതും കൊടുക്കുവാൻ നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്. അതുകൊ - ﬀണ് സ്വീകരിക്കുന്നത് മാനുഷികവും, കൊടുക്കുന്നത് ദൈവീകവുമാണെന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞത്. സ്വീകരിക്കുന്നവൻ ഒരുപക്ഷേ ഈ ലോകത്തു സമ്പത്തു കുന്നുകൂട്ടുമ്പോൾ കൊടുക്കുന്നവർ ദൈവീകസമ്പത്ത് വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. അതുകൊ - ﬀണ് യേശു നമ്മെ ഇപ്രകാരം ഉപദേശിക്കുന്നത്: ''ഭൂമിയിൽ നിക്ഷേപം കരുതിവയ്ക്കരുത്, തുരുമ്പും കീടങ്ങളും അവ നശിപ്പിക്കും, കള്ളന്മാർ തുരന്നു മോഷ്ടിക്കും. എന്നാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിങ്ങൾക്കായ് നിക്ഷേപങ്ങൾ കരുതിവയ്ക്കുക, അവിടെ തുരുമ്പും കീടങ്ങളും നശിപ്പിക്കുകയില്ല. കള്ളന്മാർ മോഷ്ടിക്കുകയില്ല '' (മത്താ. 6, 19-21)

ഇന്നത്തെ സുവിശേഷത്തിൽ കൊടുക്കുന്നവരെയും സ്വീകരിക്കുന്നവരെയും നാം കാണുന്നു - ï. ശിഷ്യന്മാർ ഒന്നും കൊടുക്കുന്നില്ല. അവർ വിളമ്പിക്കൊടുക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്. യഥാർത്ഥത്തിൽ അപ്പം അത്ഭുതകരമായവിധത്തിൽ വർദ്ധിപ്പിച്ച് അവർക്ക് കൊടുക്കുന്നത് യേശുവാണ്. യേശുവിനോടൊപ്പം ഉള്ളതെല്ലാം കൊടുക്കുവാൻ തയ്യാറാകുന്ന ഒരു ബാലനെയും ഇന്നത്തെ സുവിശേഷം നമുക്ക് കാണിച്ചുതരുന്നു - ï.

4. കൊടുക്കുവാൻ സന്നദ്ധരാകുന്നവർക്ക് യേശുവും സമൃദ്ധമായി കൊടുക്കുന്നു

യേശുവിനു വേണമെങ്കിൽ ഒരു നിമിഷംകൊ - l ആരോടും ആലോചിക്കാതെ ആരുടെയും സഹായമില്ലാതെ അത്ഭുതകരമായ രീതിയിൽ അപ്പം വർദ്ധിപ്പിച്ച് അവർക്ക് കൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ യേശു അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നില്ല. ഇത്രയും വലിയ ജനകൂട്ടത്തിന് അപ്പം കൊടുക്കുവാൻ എങ്ങനെ സാധിക്കുമെന്ന് അവിടുന്ന് ആദ്യം ശിഷ്യന്മാരോട് ആലോചിക്കുന്നു. സാധ്യമായതെല്ലാം ചെയ്യാൻ അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. നമ്മാലാവുന്നതൊക്കെ നാം ചെയ്തിട്ടുവേണം അത്ഭുതത്തിനായി ദൈവത്തെ സമീപിക്കുവാൻ. രോഗം വന്നാൽ വൈദ്യന്മാരെ സമീപിക്കുവാനും മരുന്നുകളെ ആശ്രയിക്കാനും നാം ശ്രമിക്കണം. അല്ലാതെ അത്ഭുതം പ്രവർത്തിച്ച് രോഗശാന്തി നല്കണമെന്ന് ദൈവത്തെ നിർബന്ധിക്കുകയല്ല ചെയ്യേ - X. മരുന്നുകൾക്കും വൈദ്യനും അസാദ്ധ്യമായത് ദൈവം തിരുമനസ്സാകുന്നുവെങ്കിൽ ചെയ്തു തരാൻ ദൈവത്തോട് അപേക്ഷിക്കുകയാണ് വേ - X. അന്നന്നുള്ള ആഹാരത്തിനായി നാം അദ്ധ്വാനിക്കണം അല്ലാതെ കൈയും കെട്ടിയിരുന്ന് ദൈവം നമ്മെ അത്ഭുതകരമായി തീറ്റിപ്പോറ്റുമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുകയല്ല ചെയ്യേ - X. നമ്മാലാകുന്നത് ചെയ്തശേഷം നമ്മളുടെ കഴിവിനപ്പുറത്തുള്ളത് ദൈവത്തിനു വിട്ടുകൊടുക്കുകയാണ് ചെയ്യേ - X.

ശിഷ്യന്മാർ തങ്ങളാലാകുന്നത് ചെയ്തു അവർ അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ ഒരു ബാലന്റെ പക്കൽ അഞ്ച് ബാർളിയപ്പവും ര - p മീനുമുള്ളതായി അവർ ക - ¯ l. യേശുവിനായി അതുമുഴുവൻ കൊടുക്കുവാൻ ആ ബാലനും തയ്യാറായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ ഭാഗത്തു നിന്നും ഉള്ളതെല്ലാം കൊടുക്കുവാൻ അവർ തയ്യാറായപ്പോഴാണ് യേശുവും അത്ഭുതം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ സന്നദ്ധനാകുന്നത്.

5. വലിയവരേക്കാൾ ചെറിയവരാണ് കൂടുതൽ നല്കുന്നത്

സുവിശേഷത്തിലെ ഈ ബാലൻ സമൂഹത്തിലെ ഏറ്റവും ചെറിയവരുടെ, അവശതകളനുഭവിക്കുന്നവരുടെ ഒരു പ്രതീകമാണ്. ഒരു പക്ഷേ ആ ജനക്കൂട്ടത്തിൽ ആഹാരസാധനങ്ങൾ കൈവശമു - IIIയിരുന്ന വേറെയും ആളുകൾ ഉ - IIIയിരുന്നിരിക്കാം എന്നാൽ ശിഷ്യന്മാർ അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ അങ്ങനെയാരെയും ക - ¯ IIIനായില്ല. ആഹാരസാധനങ്ങൾ കൊടുക്കേ - lവരുമെന്ന്, മറ്റുള്ളവരുമായി പങ്കുവയ്ക്കേ - lവരുമെന്ന് ഭയപ്പെട്ട് അവരെല്ലാം സ്വാർത്ഥതയോടെ അത് ഒളിച്ചുവച്ചിരിക്കാനും സാദ്ധ്യയതയു - l. എന്നാൽ പാവപ്പെട്ടവരുടെയും അവശതയനുഭവിക്കുന്നവരുടെയും പ്രതീകമായ ഈ ബാലൻ തനിക്കുള്ളതെല്ലാം യേശുവിനുവേ - l വിട്ടുകൊടുക്കാൻ തയ്യാറാകുന്നു.

ഇന്നത്തെ സമൂഹത്തിലും ഇതു തന്നെയാണ് സംഭവിക്കുന്നത്. പലപ്പോഴും ധനവാന്മാർ തങ്ങളുടെ സമ്പത്തു വർദ്ധിപ്പിക്കാനായി പാവപ്പെട്ടവരെ ചൂഷണം ചെയ്യുമ്പോൾ വിശപ്പും ദാഹവും എന്തോണെന്നറിയാവുന്ന ദരിദ്രർ ഉള്ളതിൽ ഒരംശം മറ്റുള്ളവരുമായി പങ്കുവയ്ക്കുവാൻ തയ്യാറാകുന്നു. ഇന്നു സഭയിലെ നല്ലൊരുഭാഗം ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങളും നടക്കുന്നത് ധനവാന്മാരുടെ സംഭാവനകൾ കൊ - Ã, പിന്നെയോ സുവിശേഷത്തിലെ ദരിദ്രയായ വിധവയെപ്പോലുള്ളവർ നല്കുന്ന ചെമ്പുതുട്ടുകൾ കൊ - IIIണ്.

ഒരിക്കൽ കൽക്കട്ടായിലെ ചേരി പ്രദേശത്തു താമസിച്ചിരുന്ന ഒരു കുടുംബം ദിവസങ്ങളായി പട്ടിണിയിലായിരുന്നു. ഈ വിവരമറിഞ്ഞ മദർ തെരേസാ കുറെ സഞ്ചികൾ നിറയെ അരിയും മറ്റു ആഹാരസാധനങ്ങളുമായി അവിടെയെത്തി. മദർ തെരേസയെ അവിടെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തിയ ഒരു കാര്യമിതായിരുന്നു. ദിവസങ്ങളോളം പട്ടിണി കിടന്നിട്ടും കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കാർക്കുംതന്നെ ഒരു പരാതിയുമില്ല. അവരുടെയൊക്കെ മുഖങ്ങളിൽ ഒരു പുഞ്ചിരി നിറഞ്ഞു നിന്നിരുന്നു. കൊ - pപോയ സഞ്ചികളെല്ലാം മദർ തെരേസാ കുടുംബനാഥയെ ഏല്പിച്ചു. സഞ്ചികളും മേടിച്ച് അകത്തുചെന്ന് കുറെക്കഴിഞ്ഞ ശേഷം ആ കുടുംബനാഥ ഒന്നുര - p സഞ്ചികളുമായി പുറത്തുപോകുന്നത് മദർതെരേസാ ശ്രദ്ധിച്ചു. അല്പം കഴിഞ്ഞ് വെറുംകൈയോടെ തിരിച്ചുവന്ന കുടുംബനാഥയോട് എവിടെപ്പോയെന്ന് മദർ തെരേസാ തിരക്കി. തനിക്കു കിട്ടിയ ആഹാരസാധനങ്ങൾ ര - mയിപകുത്ത് ഒരു ഭാഗം തങ്ങളെപ്പോലെ അവശത അനുഭവിക്കുന്ന മറ്റൊരു ദരിദ്രകുടുംബത്തിനു കൊടുക്കാനായിട്ടാണ് ആ കുടുംബനാഥ സഞ്ചിയുമായി ഇറങ്ങിപ്പോയത്. ഇതറിഞ്ഞ മദർ തെരേസാ സന്തോഷംകൊ - ി കരഞ്ഞുപോയി. ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ മദ്ധ്യേയും പരാതിയില്ലാതെ പുഞ്ചിരിയോടുകൂടി ആ കുടുംബാംഗങ്ങൾ വ്യാപരിക്കുന്നതിന്റെ രഹസ്യം അപ്പോഴാണ് മദർ തെരേസയ്ക്കു മനസ്സിലായത്.

6. സ്നേഹത്തോടെ കൊടുക്കുന്നവർ വളരുമ്പോൾ സ്വാർത്ഥതയോടെ സ്വീകരിക്കുന്നവർ തളരുന്നു

ഇന്നത്തെ സുവിശേഷത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ നാം മനസ്സിലാക്കുന്ന മറ്റുചില വസ്തുതകളിവയാണ്. കൊടുക്കുന്നവന്റെ ഉള്ളിലെ സ്നേഹവും സന്തോഷവും ഒന്നിനൊന്നു വർദ്ധിക്കുമ്പോൾ പലപ്പോഴും സ്വീകരിക്കുന്നവരുടെ അത്യാഗ്രഹം ഒന്നിനൊന്നു വർദ്ധിക്കുകയും ഉള്ള സന്തോഷംപോലും നഷ്ടമാവുകയും ചെയ്യുന്നു. നല്ലമനസ്സോടെ കൊടുക്കുന്നവൻ സ്വീകരിക്കുന്നവരോട് സാധാരണഗതിയിൽ സ്നേഹവും കരുതലും വച്ചുപുലർത്തുമ്പോൾ സ്വീകരിക്കുന്നവരിൽ നിന്ന് പലപ്പോഴും അയാൾക്ക് ലഭിക്കുന്നത് അവഗണനയും തിരസ്ക്കരണവും നന്ദികേടുമൊക്കെയായിരിക്കും. അതുകൊ - mണ് കൊടുക്കുന്നത് സ്വീകരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ശ്രേയസ്ക്കരമായിത്തീരുന്നത്.

കൊടുക്കുന്തോറും സന്തോഷം വർദ്ധിക്കുമെങ്കിലും കൊടുക്കുന്നവൻ ഒരിക്കലും സംതൃപ്തനല്ല. കാരണം കൂടുതൽ വിലപ്പെട്ട നന്മകൾ കൊടുക്കുവാൻ അയാൾ എപ്പോഴും ആഗ്രഹിച്ചുകൊ - bിരിക്കും. സ്വീകരിക്കുന്നവന്റെ അത്യാഗ്രഹം കാരണം അയാളും ഒരിക്കലും സംതൃപ്തനല്ല. അത്ഭുതകരമായി യേശു വർദ്ധിപ്പിച്ച അപ്പവും മീനും ഭക്ഷിച്ച ജനക്കൂട്ടം ആദ്യം സംതൃപ്തരായി. ശേഷിച്ച ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ അവർ പന്ത്ര - p കുട്ട നിറയെ ശേഖരിക്കുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും ഈ സംതൃപ്തി അധികനേരം നീ - pനിന്നില്ല. പിറ്റേദിവസം രാവിലെയായപ്പോൾ അവർക്കു വീ - pം വിശന്നു. ജോലിചെയ്ത് അപ്പം സമ്പാദിക്കുന്നതിനുപകരം അപ്പത്തിനായുള്ള എളുപ്പമാർഗ്ഗമായി സ്വാർത്ഥതയോടും അത്യാഗ്രഹത്തോടും കൂടി അവർ വീ - pം യേശുവിന്റെ പക്കലേക്കുവന്നു. ഇങ്ങനെ എന്നും എളുപ്പത്തിൽ അപ്പം കിട്ടുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിച്ച് അവരെല്ലാം യേശുവിനെ രാജാവായി വാഴിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. സ്വാർത്ഥതയോടെ സ്വീകരിക്കുന്നത് ഉപ്പുവെള്ളം കുടിക്കുന്നതുപോലെയാണ്. ഉപ്പുവെള്ളം കുടിക്കുന്തോറും കൂടുതൽ കൂടുതൽ ദാഹിക്കും. എത്രകിട്ടിയിട്ടും സംതൃപ്തിയടയാത്ത ഒരു ജനക്കൂട്ടത്തെയാണ് ഇന്നത്തെ സുവിശേഷം നമുക്കു കാണിച്ചു തരുന്നത്.

യേശുവിനെപ്പോലെ ഒന്നും പ്രതീക്ഷിക്കാതെ എല്ലാം മറ്റുള്ളവർക്കായി കൊടുക്കുവാൻ തയ്യാറാകുന്നവരുടെയും ഹൃദയത്തിൽ അനുഭവപ്പെടുന്നതും ഒരുതരം അസംതൃപ്തി തന്നെയായിരിക്കും. സുകൃതസമ്പന്നനായ ഒരു സന്യാസിയുടെ കഥ കേട്ടിട്ടു - ി. മലമുകളിലെ ഒരു കുടിലിലാണ് അദ്ദേഹം താപസജീവിതം നയിച്ചിരുന്നത്. അദ്ദേഹം സ്ഥലത്തില്ലാതിരുന്ന ഒരു രാത്രി

കള്ളൻ മോഷ്ടിക്കാനായി കുടിലിനുള്ളിൽക്കയറി. മുക്കിലും മൂലയിലും പരതിനോക്കിയിട്ടും ഒന്നും കിട്ടിയില്ല. ആ സമയത്ത് തിരിച്ചെത്തിയ സന്യാസി കള്ളനെ കൈയോടെ പിടികൂടി. സഹതാപത്തോടെ അദ്ദേഹം അവനോടു പറഞ്ഞു: ''മലകയറി ഇവിടെയെത്താൻ നീ കുറെയേറെ പ്രയാസങ്ങളനുഭവിച്ചുകാണും. എന്നിട്ടും വെറുംകൈയോടെ നിനക്ക് തിരികെപ്പോേ I - Iവരുന്നതിൽ എനിക്കു ദുഃഖമു - l. ഞാൻ ധരിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ പുതപ്പ് ഇതാ നിനക്കിരിക്കട്ടെ''. പുതപ്പൂരി കള്ളനുകൊടുത്തശേഷം അദ്ദേഹം അവനെ യാത്രയയച്ചു. കുളിരുള്ള ആ രാത്രി തണുപ്പുസഹിച്ചുകൊ - l വീട്ടുമുറ്റത്തു വന്നിരുന്ന സന്യാസി ഉദിച്ചുയരുന്ന ചന്ദ്രനെക്ക - p. കുറെനേരം ചന്ദ്രനെ നോക്കിയിരുന്നശേഷം അദ്ദേഹം തന്നോടുതന്നെ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: ''പാവം മനുഷ്യൻ! സാധിക്കുമായിരുന്നെങ്കിൽ അയാൾക്ക് ഞാൻ ഈ ചന്ദ്രനെപ്പിടിച്ചുകൊടുക്കുമായിരുന്നു''.

ഇതിനെക്കാളും വലിയ മഹാമനസ്കതയാണ് യേശു ജനക്കൂട്ടത്തോട് പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നത്. അത്ഭുതകരമായ വിധത്തിൽ അപ്പം കൊടുത്ത് അവരെ തീറ്റിപ്പോറ്റിയതുകൊ - pമാത്രം യേശു സംതൃപ്തനാകുന്നില്ല. പിറ്റേ ദിവസം വീ - pം അപ്പത്തിനായി തന്നെ സമീപിച്ചവർക്ക് അതിലും വലിയ അനുഗ്രഹങ്ങൾ നല്കുവാൻ അവിടുന്നു ആഗ്രഹിക്കുന്നു. യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു: ''നശ്വരമായ അപ്പത്തിനുവേ - ll അദ്ധ്വാനിക്കാതെ മനുഷ്യപുത്രൻ തരുന്ന നിത്യജീവന്റെ അനശ്വരമായ അപ്പത്തിനുവേ - ll അദ്ധ്വാനിക്കുവിൻ'' (യോഹ. 6, 27). ''സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നിറങ്ങിയ ജീവന്റെ അപ്പം ഞാനാണ്. ആരെങ്കിലും ഈ അപ്പത്തിൽ നിന്നും ഭക്ഷിച്ചാൽ അവൻ ഏന്നേയ്ക്കും ജീവിക്കും'' (യോഹ. 6, 51). പുതപ്പുകൊടുകത്തിട്ടും സംതൃപ്തനാകാതെ ചന്ദ്രനെപ്പിടിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ച സന്യാസിയെപ്പോലെ അപ്പത്തെക്കാളും വലിയ നന്മകൾ അവർക്ക് നല്കാൻ യേശു ആഗ്രഹിക്കുന്നു. താല്ക്കാലിക ജീവൻ നല്കുന്ന നശ്വരമായ അപ്പത്തെക്കാൾ നിത്യജീവൻ നല്കുന്ന തന്റെ തന്നെ മാംസരക്തങ്ങളെ ഭക്ഷണപാനീയങ്ങളായി നല്കാമെന്നാണ് യേശു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നത്, എന്നാൽ അവർക്കുവേ - X് നശ്വരമായ അപ്പമാണ്. ഈ ലോകത്തിൽ തിന്നു കുടിച്ച് സുഖമായി ജീവിക്കണം. അതിനപ്പുറം അവർക്ക് ഒരു ചിന്തയുമില്ല. അത്ഭുതം ക - lട്ടും അവർ യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. യേശുവുമായി അവർ വാദപ്രതിവാദത്തിനു മുതിരുന്നു. പ്രതീക്ഷിച്ച അപ്പം കിട്ടാതെ വന്നപ്പോൾ അവർ യേശുവിനെതിരായി പിറുപിറുക്കുന്നു. ''ഈ വചനം കഠിനമാണ്'' (യോഹ. 6, 63) എന്നു പറഞ്ഞുകൊ - l ജനക്കൂട്ടം മുഴുവനും യേശുവിനെ വിട്ടുപോയി. ശിഷ്യന്മാരിൽ നല്ലൊരു ഭാഗവും യേശുവിനെ ഉപേക്ഷിച്ചുപോയി. ''കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ ആരുടെ അടുത്തേക്കുപോകും? നിത്യ ജീവന്റെ വചനങ്ങൾ നിന്റെ പക്കലു - l'' (യോഹ. 6, 68) എന്നു പറഞ്ഞുകൊ - l ഒരു ചെറിയ ഗണം മാത്രമേ യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കുകയും യേശുവിനോടൊപ്പം ഉറച്ചു നിൽക്കുകയും ചെയ്തുള്ളൂ. സ്വാർത്ഥതയോടുകൂടി സ്വീകരിക്കുവാൻ വന്നവരൊക്കെ നിരാശരായി യേശുവിനെ ഉപേക്ഷിച്ച് തിരിച്ചുപോകുന്നു. സ്നേഹത്തോടുകൂടി കൊടുക്കുവാൻ, യേശുവിനായി തങ്ങളെ മുഴുവനും വിട്ടുകൊടുക്കുവാൻ സന്നദ്ധരാകുന്നവരെല്ലാം യേശുവിനോടൊപ്പം ഉറച്ചു നിൽക്കുകയും നിത്യജീവന്റെ അച്ചാരമായ സന്തോഷവും സമാധാനവും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇങ്ങനെ എല്ലാംകൊ - pം വിലയേറിയ ഒരു സന്ദേശമാണ് ''കൊടുക്കുന്നതാണ് സ്വീകരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ശ്രേയസ്ക്കരം'' എന്ന യേശുവിന്റെ ഈ ഉപദേശം നമുക്ക് നല്കുന്നത്. തിരുവചനങ്ങളുടെ അന്തരാർത്ഥമെന്തെന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാനും അതിനനുസൃതമായി നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ ക്രമപ്പെടുത്തുവാനും വേ - അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കായി ഈ ദിവ്യബലിയർപ്പിച്ചുകൊ - l നമുക്കിപ്പോൾ ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കാം. ദൈവം നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.